

Administrationen være en Lov, at den drager Omsorg for, at vedkommende Arbejde fremmes i det Tempo, man her har anset for det rette. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af det, som det ærede Medlem for Horsens Landkræds antydede, at der skulde kunne opstaa nogen som helst politisk Konflikt i den Anledning.

Naar jeg har strejftet ind paa dette Omraade, er det kun paa den Anledning, det ærede Medlem har givet, idet jeg gerne vil notere den glædelige Omvendelse, som har fundet Sted for det ærede Medlems Vedkommende. Jeg tror, at naar det store Flertal i Finansudvalget, som har haft Lejlighed til grundigt at overveje denne Sag, bærer Ændringsforslaget frem her i Tinget, vil man ude over Landet, naar man læser Referatet af Mødet i Dag, faa den Opfattelse, at nu er der Mulighed for, at dette Jernbaneanlæg fremmes, nu er det Alvor, nu er det virkelig Rigsdagens Mening, at denne jernbanefattige Egn i Jylland skal have sin Bane snarest muligt baade af Hensyn til den gennemgaaende Trafik — hvad der i høj Grad tiltrænges — og af Hensyn til Ønsket om at hjælpe Egnen frem. Jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at den højtærede Trafikminister, som er meget godt kendt i og sikkert har stor Interesse for de Egne, vil vise denne Sag sin Interesse ved at stille sig velvillig overfor det Ændringsforslag, her fremsættes med saa stor Tilslutning fra Finansudvalgets Side.

Laursen: Jernbanen har mange Naboer, og det er vist Grunden til, at Forhandlinger, der vedrører Jernbaner i vort Land, har en egen Evne til at løse Tungebaandene i dette høje Ting. Jeg kommer ogsaa ved denne Lejlighed til at sige et Par Ord. Jeg skal ikke blande mig i disse jernbanepolitiske Betragtninger, som lige er fremførte; det lader til, at der er Glæde, naar et Menneske omvender sig, og det er der jo flere Steder. Jeg vil derimod minde om, at jeg ved Finanslovforslagets første Behandling fremdrog Forholdene ved Kolding Station og den Gang udtalte Haab om — man haaber altid gerne paa det, man ønsker at opnaa —, at det skulde lykkes at faa en Bevilling dertil optaget paa det foreliggende Finanslovforslag; men det er i alt Fald hidtil ikke lykkedes. Som anført under Nr. 32 i Betænkningen er der ved Samraad forhandlet om Forholdene ved Kolding Station. Jeg tør haabe, at dette Samraad med de velvillige Udtalelser, der den Gang

faldt fra den højtærede Trafikministers Side, vil give sig Udslag i, at Forholdene ved Kolding Station i en overmaade nær Fremtid tages op til Forbedring, saaledes at der til den Tid, da Troldhede-Banen skal føres ind til Kolding Station, er sket en saadan Omordning af Forholdene paa denne, at man kan tage imod den nye Bane og faa fjernet en god Del af de Ulemper, der nu knytter sig til Trafikken ved Kolding. Min Opfordring skal derfor kun gaa ud paa, at Trafikministeren vil sige et Par Ord om den Sag nu ved Finanslovforslagets anden Behandling, saa at man omtrent kan vide, hvor man staar.

Hauge: I Finansudvalgets Betænkning er der under Nr. 280 gjort Rede for Ændringsforslag Nr. 196, der gaar ud paa at bevilge 100,000 Kr. som første Bidrag af en Bevilling paa i alt 460,000 Kr. til Erhvervelse af Hammeren paa Bornholm. Jeg kan paa det bedste anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag, og jeg vil takke den høje Regering og Finansudvalget for deres Beredvillighed til at medvirke til, at Hammerpartiet igen kommer til at tilhøre den danske Stat. Da jeg formoder, at Folketinget enstemmigt vil vedtage dette Ændringsforslag, kan jeg ogsaa paa Forhaand takke Folketinget. Jeg haaber, at Hammeren ikke maa blive den sidste Erhvervelse, Staten gør af naturskønne Dele af vort Land. Der findes sikkert rundt omkring i Landet i privat Besiddelse flere naturskønne Egne, som burde tilhøre Staten. Det er jo ikke længe siden, der var Tale om, at Møens Klint skulde bortselges endogsaa til et udenlandsk Konsortium. Jeg vil haabe, at Staten ogsaa maa blive Ejer af dette Parti eller i det mindste faa en saadan Kontrol med det, at al Tale om Vandalisme vil være udelukket, ligesom det maa være udelukket, at Klinten nogen Sinde kan blive afspærret eller overgaa i fremmed Eje. I de senere Aar er lange Kyststrækninger helt eller delvis blevet afspærret ved, at private Rigmænd baade fra Ind- og Udland har erhvervet dem og bygget sig Villaer derpaa, hvor de opholder sig en kort Tid af Aaret. De afspærrer Kysten saaledes, at Adgangen er forbudt den øvrige Del af Befolkningen. Dette er i høj Grad beklageligt, og faar dette Forhold Lov til at udvikle sig uden offentlig Indgriben, kan det meget let føre til, at store Strækninger af Danmarks Kyst efterhaanden bliver fuldstændig spærret for det danske Folk. Jeg vil bede den højtærede